

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

Belső farkasutca 78. sz. alatt gr. BÄNFFI ház emeletében.

Megjelen a lap hetenkint háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délelőtt.

Ara évnegyedre 3 fl. o. é. Hirdetés: 4r. négyhados sorát először 7 kr., másodsor 6 kr., harmadsor 5 krajczár o. ért. s minden hirdetés után 30 kr. költség. Előzetes s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelte. A nyilatkozati cikkek sora után 15 kr. előleges beküldés mellett a szerkesztőséghez czímzendők.

KIADÓ-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Közlöny, augusztus 15.

(D) Augustus 15-ki számunkban elkezdettük az „Ung. Nachr.“ ottan közölt cikkének taglalását; most alkalmat veszünk azt folytatni, s nézetünk szerint téves állításai ellen megtenni észrevételeinket.

Azt mondja a lap folytatólágit említett cikkében:

„Mit használt volna a magyar képviselőnek, ha a magyar választási census alapján hivatott volna össze az országgyűlés? Bizonyosan kevesebb szász, de annál több román követ jelent volna meg; a magyar ajku képviselők azonban minden esetben kisebbségben maradtak volna épp úgy, mint most. Amde ezen többség körül forog minden, mert mindenütt a többség határoz, ha a koronával egyetért, tekintet nélkül a fenálló törvényekre, melyeket az tetszés szerint megtart, módosít, vagy megsemmisít.”

Az „Ung. Nachrichten“ ezen tételéből elejétől végig kitér, hogy Erdély jus publicumát nem ismeri, és csak elméletből beszél; már pedig ott, hol pozitív törvények s államszerződések vannak, az elmélet, az illető felek beleegyezése nélkül, szemben a pozitív jogokkal soha sem elég érv.

De vegyük rendre a cikk fennebbi tételét.

Azt szeretnők tudni legelőbb is, mit ért ama cikk a magyar választási census alatt?

Erdélyben csak az erdélyi censusról lehet szó, ezt pedig nem a magyarok szabták ki; az 1848-ki országgyűlésen jelen voltak teljes számmal a szászok, székelyek s többen a románok közül, a kikre a meghívás vagy választás esett.

Ezek egyútt egyetlen ellenmondás nélkül, legelőbb kimondották, hogy egy korszak, a mely a jogtalannak is jogot ad, a jogosulttól a birt jogot el nem veheti: tehát választó képességgel bírnak mindazok, a kik addig birtak, ezeken kívül minden ember, a ki városan 300 forint értékű házat bír, vagy 100 forintnyi évi jövedelme van, a megyéken mindenki, a ki 8 ezüst forint egyenes adót fizet; ezeken kívül jövedelemre való tekintet nélkül a honoratiorok.

Igy az erdélyi census nem specifice magyar, hanem az ország minden nemzetéből, s rétegeiből álló, s másrésről az uralkodó jogából kofolyó törvényhozás közös actusa folytán előállított s megerősített országos törvény vala.

Ezen censussal is igaz, hogy szintén több román követ lett volna a megyékről, mint magyar; amde nem állott volna elő az, hogy az összes megyékről a magyar birtokosság, mely a megyei terület $\frac{2}{3}$ -át bírja, minden erőfeszítés dacára csupán csak is két képviselőt lehetett beküldenie, míg a néptömeg roppant létszámmal s abszolút többséggel képviseltetik.

A románok magatartása egészen más lett volna, mint mostan; mert akkor a választásban a magyarokkal transigáltak volna, minthogy a nagy létszámra menő apró nemesség szavazata gátolva volna azon korlátlan túlsúlyt, mely a megyéken jelentkezett, s a mostani nemzetiségi harcdeemonstratio helyett a polgári egyetértés alapján indult volna meg a kiegyezkedésre hívott képviselő, s a románok is talán nagyot nyerneke vala ez esetben.

Meglehet a románoknak erre nem volt s nem lesz szükségük? Ez azonban az idő kérdése.

Az erdélyi előbbi censust a ki ismeri, az tudja, hogy a vármegyéken is a nagy számú nemesség el nem törölt joga által esett volna egy néhány terület a magyarok

részére, s legalább illő mérvbeni képviselők támogatta volna a magyarság jóakaró szándokait; míg mostan kétszáz ezer felszabadult megyei magyar s az összes birtokosság engedelmességet a király parancsának, elment a választásra, de az utolsó földmives magyar is tudta, hogy egyetlen egy ember sem fog az ő nemzetéből bemehetni az országgyűlésre, mert a választó kerületek beosztásából s a leszállított censusból mindenki beláthatta előre a románok abszolút többségét. Innen volt az, hogy ott, hol formabibák miatt a választást ismételni kellett, többé egyetlen egy magyar földész s birtokos sem jelent meg, egészen a románokra bízva a választást; miután a két nemzetiség közt a kölcsönös méltánylat alapján a választandó egyéniségek feletti egyezkedésről még csak legtávolabbi szó sem lehetett.

Pedig sokat adhattak volna érte, ha minden megyéből a magyar közvéleménynek is vagy egy jelöltjét beviszik vala. Ez kedvezőbb érzelmeket keltett volna a magyarokban, s a távol szemlélők előtt a politikai ildom színével díszesítette volna azon vezetők eljárását, kikre a román tömeg figyelt.

Nemzetünk sorsát mindig a végzet vezette, és évezredek történelme sok viharos tapasztalattal lett azon axiómává vált meggyőződésünk, hogy minden úgy legjobban, a mint van; mert a napok történelmében az Isten keze működik.

Nem is akarjuk az 1848-i vagy a mostani census előnyeit s hátrányait vitatni. Ezt elejétől fogva discussion körén kívül állónak kelle tekintenünk; de miután az „Ung. Nachrichten“ ily ferde magyarázatot ad, oly elv-kérdést merít fel, a mit hallgatással annyival inkább nem mellőzhettünk, mert ama lapot nem számítjuk elleneseink sorába.

Nem lehet tehát szó Erdélyben magyar censusról, mert az nem létezik; mert a mennyiben ama törvényhozásba a nemzetiségek fogalmát belevegyithetünk, Erdély jogfejlődéséhez képest ama törvényhozáshoz a szász és székely nemzet éppen úgy járult, mint a magyar; s az alkotmány sáncaiba egész néptömegével bevett román elem is tetteleg elfogadta azt, a szerint választván meg a Pestre küldött román születési jogúkat, mint p. o. Boheczel Sándor mostani naszód román főkapitányt s másokat; a kik oda el is mentek s résztvettek az egyesített országgyűlésen.

Ha az „Ung. Nachr.“ a magyar census alatt a Királyhágón tuli censust érti, akkor szintén téved, mert Erdély — nem lévén itt szabályozott urbéri telkek — más nemét állítja fel a censussnak; Erdély autonóm jogait nagy részt 1848-ban is megtartá, s körülményeinek alkalmazott censust decretált.

Nem vitatjuk, hogy jogelméletileg igazságosabb-e az 1848-i vagy a mostani census; mi általában vagy sokkal nagyobb censust kívánunk, vagy minden legkisebb birtokosra nézve oly széleskörű jogot, a minőt a székelyföld birt; s ez utóbbi esetben a mostani kormány-rendszabály által megállított censust democraticusabbnak ismerjük el; de ez nem tartozik felvett kérdéskörre, hol csak azt akaruk megmutatni, hogy az 1848-iki censussal, ha a magyar némileg minoritásban maradt is volna, a regalisták korlátozása a meghívásnak más rétegekre is kiterjesztése által; de éppen az nem történt volna, hogy az összes magyar köznépet, mely a szász nemzet létszámát vagy 20,000-rel felülmulja, és a magyar birtokosságot, (mely két anyai földet bír, mint a szász nemzet, vagy mint a megyéket lakó román nép, s van is akkora intelligenciája, mint akármelyiknek) két embernél több ne képviselhesse.

Ezen két magyar követ a magyar megyék-

ről gr. Bethlen Gábor és b. Kemény István volt, ez utóbbi is most a második választásnál elesett.

Ennyit az „Ung. Nachrichten“-nek a censusra tett vonatkozásáról; jövő cikkünkben fenebb idézett tételének többi pontjaira tesszük meg észrevételeinket, habár vele csak annyit érünk el, hogy Erdély sajátoságos közjogi kérdéseit szellőztetjük, a melyhez csak tárgyavatottsággal szólhatni.

Az erdélyi országgyűlés

XII. ülése aug. 14.

Kezdete 10 órákor. A jegyzőkönyvek mindhárom nyelven felolvasatván, néhány lényegtelen módosítás után helybenhagytattak.

Ezután beadattak a szavazati jegyek a Brennerberg kilépte által megüresedett jegyzői hely betöltésére. Az eredmény a jövő ülésben fog közzétettni.

Polytattatik a választófelirat részletes vitatása. Olvasatik a javaslat 8-dik pontja.

Rannicher: a tárgyalás siettetése tekintetéből kívánja, hogy az egyes pontok ne olvastassanak fel, hanem csak az illető számokkal neveztesse meg, a szöveg úgy is a tagok kezei közt van.

Hannea: az eddigi eljárást kívánja megtartatni. E két ellenkező nyilatkozat ismét csaknem hosszas vitát idézett volna elő, ha Schmid Konrad közbe nem szól megjegyezve, hogy e vita több időt rabol, mint az indítvány fogantatásától remélhetni. Elfogadtatik, hogy a 8-ik felolvasatassanak. De most meg Rannicher kelt föl s azt kívánja, hogy az idő, mely egyrészlől elpazaroltatik, azáltal nyeresse meg, hogy az ülések d. n. 3 óráig tartanak. „Ez az enyok dolog” — jegyzé meg a szász comes helyéről mosolyogva s a ház tagjainak vidorsága közepette.

Gull: a 8. §-ban e szó után „képviselőtestület” következő passzusát ajánl felvételni: „bírod. tanácsban éppen úgy mint az országgyűléseken, még pedig az erdélyi nagyfejedelemségben előbbi alkotmánya értelmében lesznek gyakorlandók.” Módosítását főleg azzal indokolja: mert a szövegben előforduló ezen szó „közreműködésével” visszaélésekre adott alkalmat, melyekkel az ausztriai alaptörvény Erdélyben leendő országos keresztülvitele iránt bizalmatlanság ébresztetett, továbbá, mert a magyar koronához tartozó országok, tehát Erdély alkotmányának elvi fenntartását is kimondatni óhajta, mi az eredeti szövegben nem történik, ezáltal a jóérzelmű hazafiak megnyugtatótát ezéolván.

Puscariu, Brán pártolják Gull módosítását.

Rannicher a módosítvány ellen szól, mert azt pártolók óhajának a 9-dik pontban különben is elégtételt.

Szavazás alá kerülvén a kérdés, a többség Gull módosítását elfogadta, míg Marosián követé, mely oda mene ki, hogy ezen passus is vétesse fel a 8 pontba „csak az ősbírodalom képviselőinek fenntartott tárgyakra nézve, a birodalmi gyűlésben gyakorlandó hely” elvetetett.

Olvasatik a 9. pont.

Vajda László román követ magyarul beszél és örömet óhajta kifejezni a fölött is, hogy ő felsége az erdélyi alkotmányt habár kikötésekkel is visszaállítani méltóztatott és e következő módosítványt ajánl a pont végére betéetni: „mert hazánkban régi és számos oklevelek által biztosított alkotmányát az 1860. oct. 20. legmagasabb cs. diploma 2-dik pontjában kijelölt fenntartásokkal, és a mennyiben a joggyenlőség elvével össze nem ütközik, visszaállítani méltóztatott.”

Gull nem pártolja a módosítványt, mert a 8. pont megváltoztatása már eleget tőn az indítványozó óhajának; azonban stylaris megjegyzést tesz, kívánván, miképp a 9. pont szerkezete eképp módosítassék: „mert az ország belügyeire nézve a régi törvényhozási jogot visszanyert. Puscariu pártolta Vajdát, a szászok grófja azt kérdé tőle, megmarad-e módosítása mellett a pont végpassusa, mire midőn „nem”-et nyert feleletül, szintén ellene nyilatkozik, „azaz — ugymond — nem ellenzem, hogy Vajda ur módosítása elfogadtassék, de igen is határozottan a mellett vagyok, miszerint örömlenket fen-

jezzük ki arra vonatkozólag is, hogy a bírodalom közös ügyeit a bir. tanácsban tárgyalandhatjuk.”

Vajda megjegyzé, hogy e passus kimaradhat itt, mert ezen öröm másutt is számtalanszor kifejeztetik a felirati javaslatban.

Thimán csodálkozik, hogy azon az oldalon nyilvánul ily módosítvány. Kéri a házat, tekintsen vissza az oct. — februári közti időkre, melyben a népszabadság nagy küzdelmet vívott a kiváltságok ellen, és ő Flge két hatalmas párt közt állt, melyek egyike a tört. polit. nemzetiségek pártja volt.

Figyelmezteti a házat a szörnyűkűdés mily általános felkiáltását (Schrei des Entsetzens) idézte elő a 4 tartományi alapszabály (Provincialstatuten); ő Felsége a nép mellett nyilatkozik. Felüti további a különbséget, mely a mai nap és február közt létezik; akkor — ugymond — 53 volt az agio, ma 11, akkor Ausztria le volt alázza, ugy, hogy a külföldi lapok már közel bukását jóslák, míg a császár ma utban van Frankfurt felé, hogy az európai béke fenntartása iránt tanácskozzék stb. Határozottan Vajda módosítvány ellen van.

Most Alduleanu fölszólalására, miszerint nem vette jól észre, valjon Vajda a 9-dik pont második részét megkívánja-e hagyni az eredeti fogalmazás szerint, vagy sem?

Vajda kinyilatkoztatja, hogy nem tartotta szükségesnek ezen pontban kifejezni azt, mi az utolsó részben foglaltatik, miután az a javaslat folyamában úgy is előfordul. Erre Alduleanu hasonló beszédben fejtegeti, miként ő a hazai alkotmány visszaállításán nem csak örömet érez, hanem halásköszönetet is kíván kifejezni ő Felsége iránt; elmondja továbbá, hogy kiindulási pontul csak a régi 1848 előtti alkotmány vehető, mert azt az 1848-ki teljes törvényerővel létre nem jött törvények nem szakasztották meg. A 12 évi absolutismus alatt keletkezett rendeletek sem vétethetnek kiindulási pontul, mert ezek régi alkotmányunknak csak felfüggesztették, de el nem törölték, az tehát mindaddig, míg alkotmányos uton eltörölve vagy módosítva nem lesz, annál is inkább fenáll, mivel az 1860 oct. 20-diki diplomában világosan ki van mondva, hogy ő Felsége a régi alkotmányt adja vissza, még pedig úgy, hogy az örökös tartományokban épp azoknak adandó új, a magyar korona országaiban pedig az ősi alkotmány szerint tárgyalassanak mindazon ügyek, melyek ezen provincialis gyűlések elé tartoznak; a közös ügyek a bírodalmitanácsban lévén elintézendők.

Következőleg nekünk szükségképp a régi erdélyi alkotmányt kell kiindulási pontul venni, s ezt ezen ad hoc egybehívott országgyűlésen a kor kívánalmához képest átalakítanunk. Előadja végre, hogy ő ezen régi alaphoz annál erősebben vonzódik, mert ehöz ragaszkodik a magyar, székely és szász nemzet, ehez a román is, kitetszik ez az illető kiindulások és más közegek többszöri nyilatkozatából. Minthogy tehát az erdélyi régi alkotmány reánk erdélyiekre nézve oly fontos, felkéri a házat, tartsa fenn a 9-dik pontot úgy, a hogy azt Schmidt Konrad formulázta, mindazonáltal tétessek még hozzá egy pár szó, miszerint „Erdély saját belügyeire vonatkozó törvényhozását politikai és nemzeti államrendszerén alapuló alkotmányának szellemében kívánja gyakorolni.”

Erre Solutiu érsek megjegyzi, hogy miután a románok együttesen elfogadták az oct. diplomát és februári patenszt minden következőkkel egyetemben, ragaszkodik ez okmányok azon pontjaihoz, melyek a bir. tanácsot tárgyzassák, s kívánja, hogy az ő Felségéhez intézendő közönet nem csak a hazai alkotmány visszaállításáért, hanem azért is kifejeztessék, mivel nekünk alkalmat nyújtott, hogy a bírodalmitanácsba Ausztria többi részeivel együtt tárgyalhassuk a bírodalom közös ügyeit.

Budacker kérdésére, hogy Vajda s társai fenntartják-e módosítványukat, több félreértés és felvilágosítás után, az indítványzó kijelenti, hogy Alduleanu módosítványa tekintetéből elejté saját indítványát.

Hannea János: főleg Thiemann rögtönzésére kíván felelni és tiltakozik az ellen, mintha a románok nagy része, mely Vajda indítványát pártolta, oly kiskoru volna, miként ma megtagadja azt a mit tegnap aláírt, tiltakozik továbbá Thiemann ur azon föltevése

ă - BCU Cluj-Napoca

ternativa, mint vagy szegényteljes fiasco, vagy legszebb erejét francia érdekében vesztetett hűbériség.

Meglehet, hogy a gondolat, az aztekek régi birodalma felett uralkodni, a regényes érzelmek előtt bizonyos kültői ingerrel bír; de eluntak azon idők, melyben ilyenféle szelvények elegendők voltak a nagy államok politikáját közelebb tenni, és bonyodalmakba ejteni. Reméljük tehát, hogy a mexikói „Asamblea” ajánlata, mely Párison át érkezendő ide, ezuttal egészen vissza fog utasítani, s vége szakítatik azon cselszövénynek, melynek célja, hogy a felelősség egy nép függetlenségének megtámadása miatt, Franciaországról Austria vállaira tétessék át, s így a Jeker és francia társainak piszkos bank-speculációjának ügye, egy austriai főherceg fényes nevével fedeztessék.

MEGYEI ES KÖZSÉGI ÉLET.

Torda, aug. 15.

Tegnap a követválasztás megtörtént. Szavazott 159 választó, azért oly csekély számmal, hogy a mezői gazdák munkájukat nem szakasztották félbe s nem jöttek be a 159 szavazatból Tisza a Lászlóra 156, László nevű román születési megyei ügyészre 3 esett. A 3 szavazatot két román lelkész s egy volt városi román születési adta, a többi román Tisza Lászlóra szavazott.

Egy insubrici születési szitaarólú legény közelebbi napokban földi ment az Aranyosba és belefut. Tárcajában több aprólékos írományai között egy 30 kros magyar bankjegyet lelt az előjáróság.

Sósfürdőnknek meglehetősen vannak látogatói. A fürdőszobák belsője elég kényelmesen van elrendelve, de fedele szinte mindeneknek szerfelett likacsos, miért a napfény és a napokban igen boszantólag alkalmatlanok a kereszttől, s mindez onnan van, hogy már két éve mióta nem volt részvényesek gyűlése, és számolás.

H. főhadnagyunk Szigethi Cs. Sándor telkén h. hó 13-án 12^{1/2} órakor d. u. tíz tízt ki; meggyúlt istállója s az e mellett volt csűr, ebben egy lőszék színe, ebben két ház s sertés ola, gabonása, ebben több száz véka törökbuja, egy alsó felső szomszédok istálói, sertés olai s egyéb aprólékos épületek étek. A városi polgárság minden rendi tagjai az oltásban kintintették magukat, minnek elég bizonyossága az, hogy e hó időkben 2 önyire eső házakat, asztag buzát, buglya szenát megvédték a dühödő láng pusztítása elől. A gyulást történetesen mondják. r. l.

Maros-Ujvár, aug. 15.

Nemes Alsó-Fehérmegye első választókerületében a 2-dik követválasztás végrehajtására az egészen megváltozott választó bizottság, mltos Pogány György ur elnöklete alatt, folyó hó 14-kén M. Ujvárra kiszállott, és a meg nem jelent bizottsági tagok helyét új választókkal betöltvén, első ülését megkezdte e nap reggeli félkilenc órákor.

A választásra begyült románok egy két, fehér-sárga és vörös színű lobogó kíséretében nagy számmal jelentek meg a választás helyén, papok dászkelek és jegyzők vezérlete alatt.

A választás megkezdődvén, mintán a román választók elsője s következője is Axentia városába, a bizottság a M. Bükkösön július 7-kén felvett jegyzőkönyvre hivatkozva, mindaz első választókat személyesen, mind pedig egy román bizottsági tag által a választó községet figyelmeztetvén, hogy olyanra szavazzanak, ki az országgyűlési id. szabályok 57-dik §. alapján választható, és ne tegyék ki magukat ismétli választás alkalmatlanságának, melyre a vezető hősies kezdeményezésére a szavazó nép úgy nyilatkozott, „hogy ha százszor kell is választania, ő min dig csak Axentét választja, nem akar arról tudni: választható-e, vagy nem?”

A választás tehát folytatódott s díszesreter legyen mondvá a románoknak, szavazatukat — kevés ügytelenséggel — egyhangulag: Axentia din Belgerad, és Axentára adták.

Melynek következtében 1012 szavazó közül 763 Axentia din Belgeradra esvén; az Axentára esett 182 szavazat ellenében a többséget nyerte. B. Kemény Istvánról sem feledkeztek meg, s néhány szavazattal megtisztelték.

A magyar választók nem vettek részt, kivéve néhány közrendű polgárykat, kik anynyira zavarban voltak, hogy nem tudták kire szavazzanak; egy — teljességgel nem találván, kinek adja votumát, nagy főtörés és izadás után végre felkiáltott: „Alexának.”

Sok nevetéset okozó jelenetek közt végre lefolyt a szavazás 15-kén délutáni 1 órára. A többséget nyert egyén neve s szavazatszáma az egész eredménnyel a választók előtt kiáltatván, a bizottság működését bevégezte s a választók nem a legnagyobb

öröm lelkesedéssel, hanem azon hallható sópánkodással: „bárcaik ne kellene többször választani!” szót szözlottak.

Igy kezdődött s így folyt le M. Ujvárt a második körű követválasztás, melyről értesíti a tisztelt szerkesztő urat, s becses lapja útján a nagy közönséget

Szebestyén Áron.

Maros-Vásárhely, augusztus 14.

Ezen városban az új követválasztás ma legnagyobb renddel és önmérséklettel folya. 720 választó közül összesen megjelent 333, ebből idősebb gróf Teleki Domokos 333, Bárányffy Albert pedig 333 szavazatot és így mindketten általános többséget nyertek, mind a mellett, hogy a hatóság a fensőbb rendelt értelemében parancsolt figyelmeztetést mult vasárnap Isteni tisztelet után a városháza előtt kihirdette. Részletesebb figyelmeztetés sem a hirdetésben sem a választáskor nem történt, mi azonban szükséges volt is lett volna, mintán választó polgáraink a bazi és nemzet érdekeit jól felfogván, ugyis csak szabad meggyőződésüket követették volna.

Marosszéken az új követ választás f. hó 17-én van kitűzve, a mikor is hír szerint még azon választók is; kik első alkalommal nem magyarokra szavaztak, megcsalódásukból kiabrándulva az előbbi követválasztáskor akarnak szavazni.

Egy székely.

M. Váárhely, aug. 17-én.

Nemes Marosszéki köveinek újbóli választása ma ment véghez. Az alsó kerületben, M. Váárhely választó helyen megjelent valamennyi 1120 választó, kik közül 740 Gr. Rédei István újból nagy lelkesedéssel követének választás.

Az előbb Stojka Antal jelöltjére szavaztak, ki is 380 szavazatot kapott. Megjegyzendő, hogy ez uttal sokkal több oláh adta Gr. Rédeire a szavazatát, mint a mult alkalommal. A vézkei oláhok írásba adtak kérelmet a választó választmányhoz, melyben kifejezték, hogy Stojkának adták szavazatukat, és most azt kívánják, hogy vagy Gr. Rédei legyen, vagy senki.

A felső kerületben is épen most vett tudósítás szerint a volt követ Nagy Samu is általános többséggel megválasztatott. És így köveink azok, a kik voltak.

A választás a legszebb renddel és általános részvétellel ment véghez.

(r. l.)

Kézdi, Váárhely, aug. 14.

A fels. kir. kormányzók által mára megrendelt követválasztás végrehajtott, és pedig azon fényes eredménnyel, hogy a választásra megjelent 109 választó, 109 szavazattal választá meg előbbi, az országgyűlésről eljött követét gróf Kálnoki Pál urat.

Kézdi székek ezen napra határozott választását a főkirálybíró elnapolta azon okon, hogy igazoló jegyek még nem küldettek le. Mikor lesz, nem tudjuk.

Udvarhelyszék, aug. 15.

A felséges királyi főkörmányszékek idei július 31. 26.210. szám alatt kelt kegyelmes rendelete folytán id. főkirálybíró helyettes Lukács Gusztáv ur az ideiglenes alapokon összeállított képviselő bizottság által megválasztva volt középponti bizottság tagjait e hó 10-én reggeli 9 órára összehíván, a bizottság tagjai előtt ki nyilatkoztatta, hogy miután az idő rövidsége miatt a kir. kormányzók által meghatározott napig a megkivántató előmunkálatok be nem fejezethetnek, azért a nemes szék területén levő követválasztó kerületekben a követválasztási napot augusztus 17-re kénytelenített elhalasztani, s hogy ezen szükségéből kifolyó intézkedéséről a kir. kormányzók nmlgn elnökségének is okadatolt jelentést megtette.

A felolvasott rendelet, valamint az administrator ur ő méltóságának beszédéből is meggyőződén a középponti bizottságnak minden egyes tagja, hogy ezen választás kikerülhetlen, sőt az segédkezése nélkül is megkísérletnek, azért annak keresztülvitelében résztvenni egyhangulag meghatározta s legelőbb is a választó-kerületekben volt főhelyeket változtatta meg célszerűség tekintetéből, minnek következtében főhelyek lettek a gagyi volt kerületben: Sz. Keresztur mezőváros, a szentlélekiben: Szombatfalva, a szentpálban pedig Óklád községek, s egyuttal az igazolási jegyeket is ez értelemben kiigazítván, a választások keresztülvitelére szükséges bizottságokat is az előbbi választás alkalmával működött bizottságok egyes tagjainak személyeikben megválasztotta.

Udvarhely anyaszék területén tehát az ujonnan megrendelt követválasztás augusztus 17-én fognak megtörténni, hogy minő eredménnyel? arról annak idejében tudósításo-

mat meg fogom tenni; annyit azonban bátran jósolhatok, hogy a nemes székely nemzének ezen anyaszékek lakó fiai, mint valódi tősgyökeres székelyek, hazafi követelmekről soha nem fognak megfeledkezni.

S hogy pedig állításom némi alappal bír, bizonyítja már az is, hogy Udvarhely székely anyavárosban a tegnapi napon felsőbb rendelt következtében megtartott követválasztás alkalmával a jelen volt összes választók is újabbán és pedig csak is kettő kivételével mindnyájan a tiszta jellemű Boér János hazánkfiára szavaztak, s így szebeni eljárását újbóli megválasztásával teljesen magukénak ismerték el.

Árkos, aug. 12.

F. hó 10-re administrator Daniel Imre ő mltga a háromszéki követválasztó központi bizottságot S. Sz. Györgyre összehíván, a visszavonult magyar és székely országgyűlési tagok helyébe e megvált követválasztás felől értekezetre, a tagok reggeli 10 óra tájban bejelentették magukat administrator ő mltgánál, ki is velek a székház közgyűlési termében összeülvén, előrebocsátott felhívó beszédében arra kéri fel:

„Sziveskednének az országgyűlés színteréről visszavonult köveket helyébe f. hó 14-kén tartandó választásra vonatkozólag arra figyelni, nehogy a magas kormány azzal megmen elégedvén, viszont egy harmadik követválasztási fáradságot is kelljen tenniük; mire nézve jó lenne, olyakat választani, kikről remélni lehet, hogy az országgyűlésre bemennek, s ezen eszmével lennének jó helységeiket és azok környekait a választás napjain előkészítve megbarátkoztatni; maga a leopoldi hitlevelet a közelebbi napokban igyekezett tanulmányozni, de ugytalálja, hogy 1691-ki keletkezése óta az idők és viszonyok annyira változtak, miszerint az a jelenkor igényeire zavar nélkül nem alkalmazható, s kövekezőleg ő Felsége is — ki egyébiránt lovasias ígérteténél fogva a nemzetiségek javára atyailag kíván hatni — annak megtartására, minthogy már el van avulva, fejedelmi hitét letenni nem ajánkozhatik; az 1848-iki szerkesztést pedig, bármily parlamentarisan ton eligazított kötelező törvénynek is hirdettessék az, véglegesen megállított törvénynek nem tekintheti azért, mert az annak nyomán kinevezett systematica deputatio még a maga munkáját soha teljesen be nem végezte, s így annak egy általános revision kell keresztülmenni: ezen okokból ismételve kéri a központi bizottságot, oly köveket választását eszközölni, kik az országgyűlésre bemenni ne kétkedjenek.”

Mely elnöki ajánlata Székely Gergely enyit jegyzett meg: „Tisztelem ugyan mindennek egyéni véleményét, de az én meggyőződésemet mlgdőtől nagyon eltérőnek érzem, és nem mulasztom el nyilvánítni egyfelől, hogy épp az országgyűlési szabályok értelmében minden választónak jó belátása és meggyőződése szerint léven szabad tenni választását, ebben senkit is korlátozunk nem lehet, nem szabad: másfelől könyörgök mlgdódnak, ne változtasson minket még előleg azzal íjlesztgetni, hogy választott köveink nem fogadtatának el, hanem kegyeskedjék inkább nekünk a min elzártszerű választásra nyújtani segéd kezét!”

Elnök: Jogomat érzem, egyfelől mint hazafi és nemzettag, másfelől mint hivatalnok, az illetőket a békövetkeztető kellemtelenségekre figyelmeztetni, nehogy a vonatkozás esetére a szabályok értelmében a kormány legyen kénytelen köveket nevezni ki. (!)

Veress György: A mit elnöki mlgdó a leopoldi hitlevélre méltóztat észrevenni, annak ellenében kelt megjegyzem, hogy az ugyan 1691-be létre jött.

Hogy az 1848-iki törvény ne volna törvény, meg nem engedhetem, mert alkotásának semmi törvényszerű kellekei se bíányoznak, törvényes uton eltörölve nincs, s ha a systematica deputatio feladatát még nem végezte be, azért nem a törvény romlik el, hanem a hiba a bevégezés végrehajtásának nem sürgetésében keresendő; oly köveket választani pedig, kik az országgyűlésre bizonyosan bemenjenek, lehetetlen, mert szívbe senkinek is be nem lát-hatunk, hanem mi megválasztjuk, azok elmennek, s ott válik meg, milyenek a körülmények, mikre magukat elhatározzák; — különben is nekik tanítást nem adhatunk.

Ezekután elnök ő mltga tanácskozási tárgyat kitűzve: megvitatni a követválasztást, s a mikép választást.

Cseh Ignác hajlandónak nyilatkozik azon nézetét felvetni, hogy a megválasztandó köveket egyenesen bemenjenek az országgyűlésre, s ha tán ott nézetük ellen folya valami, az ellen óvatst jelenteni; különben is, ugyan, állottunk reá mások is hasonló nem törvényes lépésre, de mindig óvatst fenbágy-sokkal.

Erre hallgatás.

Kérdi az elnök: Nincs-e erre valakinek észrevétele?

Ismét hallgatás. De ezt, és ezzel együtt a Cs. I. már csaknem határozattá válódó ajánlatát, megszakítja Székely Gergely, ki aggodalmát jelenti az iránt, hogy a központi választmány illetékes lehetne a képviselő bizottság nélkül akár választást, akár nem választást határozni, mert a szabályok szerinti 5-ik §. értelmezését alkalmazni nem lehet, hogy nem egyes követ lépett ki, hanem magyar és székely köveket egylete; azért kéri ömlgát, ezen aggodalmát az illető felsőbbesgtől táviratos tudósítás útján legrövidebb idő alatt elosztatni, mert magától a választástól a központi bizottság nem idegen.

Most előhozott, és felvitatott azon főkörmányszéki rendelet, mely szerint az elnökség a visszalept köveket helyett újak választására utasítatik f. hó 14-ére.

Elnök: (feleletül a Sz. G. felkérésére) Csak rendelet szerint cselekedtem; a központi választmányt pedig a képviselő bizottság azért nevezi ki, hogy ez minden az országgyűlés folyama alatti dolgokat intézzen a szabályok értelmében.

Székely Gergely: Ismétli kérését a táviratozásra nézve, megjegyezve, hogy határozat és kezelés különböznek, amazi a képviselő, ez a központi bizottság feladata lévén. Támogatják: Veress György, Vajna Károly és Bartha János; nevezetesen

Veress György: Megtettük elsőválasztásunkat, köveket küldöttünk, azok visszaléptek és még nem tették meg értesítésüket a képviselő bizottság előtt, mint arra illetékes testület előtt visszalépések okairól, s mg ez meg nem történik, új választásnak helyét nem látom, sem pedig addig a központi bizottság a felőli intézkedését jogosnak nem ismerhetem el a képviselő bizottság felbuzósztatása nélkül; de köveink nem is szünek meg kövekké lenni, mert a nekik adott oredentionálisok még kezéken vannak, nem adták vissza; mg ez meg nem történik, nincs helye a választásnak, mert így majd zavarba is jöhetünk, abba jöhet a kormány is, netán 3 rendbeli köveket is leendhetnének oredentionálissal a kezökben.

Elnök: Ismételt hivatkozik a felolvasott választási rendeletre. Sürgettetik azonban a táviratozásra, s azt el is vállalja.

Minek következtében Sz. G. indítványa to-galmazatik, német szövegre átfordittatik, s az elnöknek kézbesítetik, ki a gyűlést a választó leérkezéig elhalasztá.

Azonban a központi bizottság délután ismét összehíván, bizonyos tekintetektől elnök ő mltgához úgy nyilatkozik, hogy a táviratozásról lemond és f. hó 14-ki követválasztást képviselő bizottság közbejötté nélkül vezetendi. Választási főhelyektől, mint az első választáskor is kifizettek: sepsi-miklósvári részben S. Sz. György, kézdibe K. Váárhely, s az orbaiba Kovászna.

Kiss Mihály m. k.

— Kolozsvár város újból választott követét ő mltga B. Kemény Ferenc és gr. Mikos János lemondván, a város főbírája feljelentése folytán azon rendeletet vette, hogy e hó 25-én újból választasson.

— Bereczk városa szintén előbbi követét Fejér Jánost választá, miről közelebb-ről tüzeteseb értesítést adunk.

— Abrudbánya előbbi követét Szilvási Miklóst választá.

— Sepszi Szentgyörgy szintén előbbi követét b. Szentkeresztzi Zsigmondot.

— Felső-Fehérmegye hidvégi kerülete újból gr. Bethlen Gábor.

KÜLÖNFÉLÉK.

— (Neerolog.) Debreczeni Mária, mint bánatos özvegy, maga és minden közelebbi, távolabbi rokonok nevében megkeseredett szívvel jelenti, szeretett férjének, helybeli polgár és szőcs-mester Fajk Mártonnak élete 61-dik, boldog házasságuk 34-dik évében, folyó hó 15-én éjjeli 1 órakor, mellvízkór következtében történt halálát. Hült tetemetét folyó hó 16-kán d. u. 5 órakor belső királyutezai házától, egy rövid halotti elmélkedés után, kísérték ki a köztemetőbe.

— (Neerolog.) A nevelés és oktatás ügye egy régi, egy hű bajnokát veszítette el; esküszentiványi Koronka József az unitariusk sz. keresztúri algyamasimának 50 éves keresztúri ernyedetlen munkás tanára, és érellyes igazgatója, hosszas szenvedések, és a szó teljes értelmében kőhaszn munkásság után folyó hó 16-dik napján déli 12 órakor örök nyugalomba lépett. Az idevált halott a munkát, melyet mennei atyja reabízott volt, igazán elvégezte. A kötelesség hű teljesítésének edek öntudatával szállott le a koporsóba. Ő a római költővel szölv, igazán kedves dolgot cselekedett, mert sok jó fiat adott a hazának és az anyaszentegyháznak; s érzéssel maradandóbb emléket emelt magának, nagy számú tanítványai, sok más őszinte tisz-

teldi és hitokronai halás emlékeztetében. Nyugodtan esendesen kiszendevett porai! Legyen áldott emlékezte!

N.-Enyedről írják: N.-Enyedi tanár Gáspár János barátunkat mekkora csapás érte, midőn alig egy néhány óra különbség két jövenytől fia a 11 éves Andor és 10 éves Zoltán, az első hosszas, az utóbbi 8 napi betegség után elhaltak. Mindkettőnek végtisztessége tegnap aug. 15-én M.-Csúcsra ment végbe a szülők, testvérek, rokonok mely, kifejezhetetlen fájdalommal s nagyszámú részvevők mely sajnálata közt. A testvérpár koporsója felett buzgó s szívhez szóló imát mondott n.-enyedi tanár Hegedűs János, halotti beszédet gerendi ref. pap Hegedűs Lajos, s a sírnál helybeli ref. pap Vajna Áron rekesztette be e valóban gyászos temetőt.

Dobokamegye kerélszi járása Sajó Magyarországi helységében f. hó 15-kén délután 5 óra tájt a helység jegyzőjénél Szigimirián Indrénél tűz ütött ki, a helység legjelentősebb ház és román 40 gazdája egy néhány perc alatt lángok martaléka lett. A dühöngő szél oly hirtelen szorta szét a lánghullámokat, hogy senki teljesleg semmit se menthetett meg. A luth. és unit. templomok, harangláb és harangjaik, a paplakok minden egyházi épületekkel porrá estek. Azt állítják, hogy a tüzet a jegyző elleni boszú esküszölte. Kalangyák közt prevarikáló s a jegyző által megfenyített zugpásztorok boszújának tulajdonítják. Biztosítva sehol senki sem volt egy száz földesen kívül.

A Királyhágón tuli nagy természetlenség miatt jelentékeny létszámú katonaság szállítatik Erdélybe. Kolozsvárra is sokan jönnek a minék következtében egy új kaszárna építése van tervbe véve, melynek nagyon gyorsan kell végrehajtania, hogy a téli szállásra alkalmas legyen. Tegnap folyt az árvíz, melyben városunk vagyonosb építészeti résztvettek.

A folytonos szárazság miatt minden felől azon panaszt halljuk, hogy a törökbuza termés tönkre megy, miután a nagy meleg miatt a esővek el nem készülhetnek. Erdély legfőbb termesztése a törökbuza, a szélesség fele részének, s az összes oláh földész népek legfőbb termesztménye s élme ez, s ha termés nem lesz, Erdélyben is lehet tartani a gabona tetemes megszükkülésétől annál inkább, mert éppen Erdély gabonátára a mezőség nagyon kevés termést ígér e nemben, s széna termése is gyengén üt ki.

Inséget szenvedő testvéreink el-látására vállalkozók névsora.

Az inség elől menekülők részére a helybeli növényzet azon nemes elhatározását már említettük, miképp elhatározta ide érkező testvéreinket élelemmel ellátni, s e részbeni részvételre a város lakóit felkérni. A vállalat szépen sikerült, Kolozsvár lelkes lakói felkarol-

ták a szenvedők ügyét, a mit a tisztelt női bizottmány hozzánt intézett következő levele s ahhoz csatolt névsor igazol:

Kérjük becses lapjában közölni ezen névsort, mely nagy számával tanuskodik a nemes irányu közszellemről, mely városunkban uralkodik. Megvagyunk hatva azon szíves elfogadás által, melylyel találkoztunk minden házánál hová bényitánk, ki kérdünk a vendégszerző elfogadást, Magyarhonból érkező földieink számokra.

Vegyük legmélyebb tiszteletünk s halánk nyilvánítását, azon szerencsétlen felebarátok neveikben, kikért folyamodtunk.

E bizottmány elnöke: Zsigmond Elekne.

Tagjai: Csulak Dánielne, Fejér Mártonne, Grois Gusztávine, Kriza Jánosné, Merza Izsákné, dr. Pataki Dánielne, Sikó Miklósné.

Gyűjtők Sikó Miklósné és Zsigmond Elekne.

Tagjai: Ajai János, Adlershausen Ajtai Sándorné, Butyka Károlyné, Brenesán Józsefné, b. Bornemisza Ignácne, Brandt Elisa Bogdán Istvánné, özv. Bokros Lajosné, Czikmántorné, Cziriák Jánosné, Cziriák Samunné, Fekete Mihály, Füllenbaum Antalné, Füllei Istvánné, Fröhlich Vilmosné, Fekete Pálné, Fröhlich Miksáné, Grois Nándorné, Gothárd Józsefné, Györffy Mihályne, Gáspárik Dánielne, Hirschfeld Györgyne, Hirschfeld Józsefné, Hintz Györgyne, Kadási Antal, Korbul György, Kónya Rudolf, Kovács Ferencz, Klausch Sándor, Karvázy Józsefné, Katona Lászlóné 10 ft, Kiss Mórné, Kollát Dánielne, Krassai Józsefné, dr. Kresch Ottoné, Mayer Józsefné, Márk Ferencz, Medéri Józsefné, Merza Izsákné, Markovics Ilona özv. Simainé, Nagy Józsefné, Nemesányi András, Nemesányi Ferencz, Pámfilie János, Pataki Dánielne, Pákei Lajosné, Poka Józsefné, Rajka Teréz, Rosenthalné 50 kr, Rettinger Katalin, Sikó Miklósné, Szent Mártonné, Salamon Sándorné, Sándor Antonia, özv. Sárosi Mihályne, Stampa 5 forint, Soujai Mihályne, Szathmari Györgyne, Török Jánosné, Tömösváriné Malom Amália, Tauffer Károlyné, Tauffer Ferencz, Tauffer Jánosné, Ulrichné 1 ft, Ürmösi Sámuelne, Zadvarniecki Sándor, Jándus Lőrincz, Jakab Bogdánne, Veress Györgyne, özv. Vinkler Ferencz, Vagner Frigyesné.

Gyűjtők dr. Pataki Dánielne és Merza Izsákné.

Tagjai: Adlerné Mauthner Pepi, dr. Ábrahámne, Bán Pistáné, Bányai Vitalis, Bantó Sámuelne, Bójtka Józsefné, Both Jánosné, Bóldra Sámuelne, Csizsár Samu, Csapó Sándor, Demeter Károly, Dózsa Istvánné, Dózsa Dánielne, gróf Eszterházy Jánosné, Folly Mihályne, Fejér Mártonné, Fülöp Sámuelne, Fiala Henriké, Gyöngyösi Jánosné, Heja Andrásné, Hanez Györgyne, Ince Mihály, Korbul Bogdánne, özv. Kendeffy Farkasné, Kozma Istvánné, Konez Sándorné, Kulitsekiné, Lázár Sándorné, gr. Lázár Miklósné, Müller Mi-

bálné, Markovits Rebeka, Mosel Antalné, Maly Fodorné, Móza Józsefné, Nagy Elekne, Nagy Ferencz, özv. Ocsvainé, Ormósi Eleonora, Pfenningsdorfné, Persian Mártonné, Retteg Mihályne, Retteg Miklósné, özv. Schillingné, Simon Elekne, Sebe Samunné, Szilágyi leányok, Salamon József, Stein Jánosné, Schütz József, Szentpéteri Typografia, Sári Lászlóné, Szász Domokosné, Todorff Bogdánne, Tollas Károlyné, Vikol Andrásné, Sárkány Ferencz, Szabó Károlyné, Herczeg Lajosné. (folytatjuk).

POLITIKAI HIREK.

Angolország. London, aug. 12. A frankfurti gyűlést itt előbb csak Poroszország elleni demonstrációnak tartották Ausztria részéről s nagyon helyeselték; utóbb azonban gyanus szemekkel kezdték tekinteni tárgyalásai elebe. A „Morning Post” azt hiszi, hogy ismét fel fog merülni az a terv, hogy a német uralkodóknak nem német tartományait is felvegyék a szövetségbe, a mit Ausztria már 1849-ben ajánlott volt. Ezzel azonban szoros összefügg az a másik kérdés, hogy 40 vagy 70 millió lélekből álljon-e a német szövetség? S miután Franciaország szintegy jogosultnak tarthatná magát Spanyol- és Olaszországgal hasonló szövetséget alkotni: ily állam- és népfaj-csoportosulás kétségenkívül nagy mértékben belevágna az európai súlyegyen-körébe; a mi ellen bizonyosan egész Európa tiltakoznék. A „Post” szerint nem a mostani német szövetségtől függ e kérdés eldöntése; mert e szövetség határait a bécsi congressus jelelte ki, s ennél fogva maga a szövetség nincs jogosítva e határok kiébb terjesztésére. Egyéb-iránt a szövetségi alkotmányon tervezett változtatásból nehezen lesz valami; nagy akadályt volt és lesz ennek az Ausztria és Poroszország közti féltékenykedés.

Franciaország. Páris, aug. 11. A császár nyilatkozataiból azt következtetik, hogy ha még eddig nem is mondotta ki határozottan az Oroszország elleni háborút, de bizonyos eshetőségek következtében csakugyan rászánná magát. A békepárt azonban sokat remél Fould és Morny befolyásától; a kik mindent megtesznek a béke fentartására. Különösen Fould pénzügyminiszter biztatására több hírreves pénzember folyamodást készült benyújtani a császárhoz. Másfelől a felhivatalos sajtó minden áron el akarja hitetni a közönséggel, hogy a hatalmak újabb jegyzékei épp oly erélyesek s épp oly hatást idéztek elő Pétervárott, mintha együttesen lettek voltak intézve; hogy tehát Oroszország bizonyosan engedni fog, s az európai béke nem lesz meghalorítva.

Németország. A porosz király csakugyan véglegesen elutasította a frankfurti gyűlésre történt meghívását; sem ő felsége, sem a koronaörökös nem fognak odamenni. Rechberg gróf köriratot intézett valamennyi német udvarnál levő osztrák ügyvivőkhöz, a mely-

ben Poroszország ellenvetéseit tudatja és taglalja. Az osztrák külügyminiszter tagadja, hogy a német kérdés ne volna eléggé megérve arra, hogy fejedelmi gyűlés elébe kerüljön. Az egységre miniszteri tanácskozmányok előrebocsátása sem nyújtana biztosabb kezességet. A reform szükségességét porosz részről sem vonják kétségbe; már pedig nem tanácsos azt tovább halogatni stb.

Törökország. Konstantinápoly, aug. 13. Angol- és Franciaország részéről értesítve van a porta, hogy Oroszország elleni háboru esetében hajóbadat, s alkalmasint szárazzi katonaságot is fognak a fekete tengerre küldeni. Omer pasa súlyosan beteg. Sumlában figyelő táborat rendeznek.

Görögország. aug. 5. Kopenhágai legújabb tudósítások szerint György király augusztus végén indul el a dán fővárosból s Londonban fogja bevárni a jóniai parlament határozását.

Ujabbak. Frankfurt, aug. 17. Tegnap reggel 8 órakor ünnepélyes istentisztelet volt a Pál-templomban, a limburgi püspök vezetésén a szertartást. Ő felsége az ausztriai császár s Vilmos főherceg katonai egyenruhában, a többi megjelent uralkodók egyszerű polgári öltözetben voltak. Erre következtek a kölcsönös díszlátogatások. A császárt mindenütt örömköltásokkal fogadták. A császár 3 felsége által adott díszelő délután 4-6 óráig tartott. A fejedelmek legnagyobb része osztrák egyenruhában jelent meg. Az értekezlet ma 11 órakor veszi kezdetét; csak a fejedelmek lehetnek benne jelen. A reformjavaslatok részint tegnap, részint tegnapelőtt közölve voltak az uralkodókkal, egy a porosz szövetségi követtel s a berlini kabinettel is, nyilatkozat kívánása mellett. A javaslatok tartalmáról még semmi sem hallszik. Tegnap az a hír volt elterjedve, hogy az egybegyűlt fejedelmek fel akarják szőlítani Poroszországot az értekezletben való részvételle. István és József főherczek s Clarendon lord is Frankfurtban vannak. A „Neue Frankf. Ztg.” úgy tudja, hogy a javasolt directorium öt tagból fogna állni, a kik közül Austria, Porosz-és Bajorország egyet-egyet, a többi államok együtt két tagot választanának. Azt beszélik, hogy a reformjavaslat úgy van átalakítva, hogy az azonnal elfogadható legyen, s utólagosan Poroszország is hozzá csatlakozhassék.

Vera Cruz, jul. 16. Commoutort és Dolado elismerték Franciaország beavatkozását. Juarez Washingtonban segítséget kért.

Bécsi börze Augustus 19-kén: Nemzeti kölcsön 82.45. 5% Metallikus 77.—. Bank-részvény 797.—. Hítel-részvény 192.30. Váltó Londonra 111.80. Ezüst 110.50. Arany 5.30/2.

1860 diki Állam kölcsön 101.—.

Augustus 17-én: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyarországi 76.50. Erdélyi 74.75.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DANIEL.

NEM HIVATALOS.

(166) Bérbe kiadó bolt és szállások. (1-1)

A két víz közt a malommal átelles soron 26. számú telken lévő szentmihály- napon kezdve következő kiadó szállások vannak:

1-ször. A földszinti soron elől egy szoba, mely boltnak is használható mellette egy oldalszoba, közlő konyha, hátul két szoba, melyek egyike kamarának használatot s használható.

2-ször. A telek háttérében egy nagy terem, mellette konyhánál használható előszoba, azon túl két szoba, melyek a hasznabérli kényelmére ki fognak újítani.

Az 1-ső tétel alatti lakosztályból kiadható csak a két első szoba és konyha is.

Értekezhetni a „K. Közlöny” szerkesztőségénél.

(168) Algyógyon, egy naponként busz mászat étető galliech szerkeztű jó szeszgyár (1-3)

örök áron el, vagy csak hasznabérbe is kiadandó; közleében van két malom, víz bőven és egy 30 darab marhára való jó istálló. Értekezhetni helyett Lendvay Rudolf tulajdonos urnál, u. p. Szászváros.

(171) Angol kosok ügyében (1-2)

Azon földbirtokok, kik az előre történt értekezlet következtében, két darab hosszú szőrű angol kost hozatni akarnak, szíveskedjenek folyó hó 25-éig 300 fitot. Dietrich Samu urhoz e célra lefizetni. PAGET JÁNOS.

(167) Hirdetmény. (2-3)

Sz. Udvarhelyszéken, Szent Ábrahám községében, Sz. Keresztur mezővárostól 1/2 ad mértföld távolságra a maros vásárhelyi utvonál mellett: 31 hold 332 □ öl szántó; 14 hold 603 □ öl kaszáló; 53 hold 427 □ öl erdő; 491 □ öl szőlő; 11 hold 835 □ öl természetlen hely; melynek tiszta jövedelme 134 ft 78 kr oszt. ért. hozzá tartozó labbász 4 szobával, jól rendezett gazdasági épületekkel, több évekre hasznabérbe adandó.

Értekezhetni Sz. Kereszturon Kotsag Elek urral. Sz. Keresztur, augusztus 15-én, 1863.

Egy biztos szeszfőző kerestetik.

Hidvégen a méltóságos gróf nemes Ábrahám ur Szeszgyára egy biztos szesz-főzőnek vagy árendába, vagy bizonyos feltételek mellett 1863-ik év november 16-tól kezdve, több évekre kiadatik.

Oly szakértők, a kiknek szándokok van vállalkozni, Sepsí Szentgyörgyön a nagy Dobány Trafikába magokat jelentethetik; a hol a feltételeket megtudhatni és szerződésre lépni lehet. (164)

Nyomatott az ev. ref. fűtanoda betűivel (Bel-farkasotca 74 sz.)

MELLÉKLET: Eldőzetési felhívás a „Részvét-Album”-ra.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésben Kolozsvárra, Wittich Józsefnél Maros-Vásárhelyt, Dobray Nándornál S.-Udvarhelyt, Barthos Domokosnál S.-Szentgyörgyön kapható:

Historisch-, Genealogisch-, Geographischer

ATLAS

zur Uebersicht der Geschichte des Ungarischen Reiches und seiner Nebenlaender v. J. Bedeus von Scharberg. 12 ft helyett csak 6 ft. (SZÁSZ KÁROLY) Sylloge tractatum aliorumque actorum publicorum historiam et argumenta

B. diplomatis Leopoldini

resolutionis item quae alvinciana vocatur, illustrantium. Kötve 2 ft.

Utirajzik Irta Zombori Gedő.

I-ső kötet: Magyarország, Austria, Morva és Csehország, Németország, Holland, Belgaföld, Angolország.

II-k kötet: Franciaország, Schweitz, Savoya és schweitz határhegyek, Olaszország, Krajna, Karantán és Steierország. A két kötet ára 2 ft.

Erdélyi történelmi adatok. Szerkesztő és kiadja gróf Mikó Imre, 4 kötet 1855—1862 n. 8-rét (XXXI, 368. IV. 400. II, 357. XIV, 373 lap) a négy kötet ára 6 ft. 80 kr.

Az erdélyi muzeum-egylet évkönyvei. Szerkesztette Brassai Sámuel m. h. i. 1861. 4-r-l-ső kötet 1 ft. 70 kr. II-dik kötet I-ső füzet 1862. 4-rét 80 lap. Ára 80 kr.

Boronkay Margit. Történelmi regény két kötetben. Irta Dózsa Dániel. 1860. 8-rét (171, 172 l. 2 ft.

Utazás keleten. Irta b. Orbán Balázs. 6 kötet. Egy kötet ára 1 ft.

Ingyen tanító francia nyelv-mester. A francia nyelvét szintoly könnyen, mint alaposan megtanulni kívánó magyar ifjúnak ajánlja Brassai Sámuel. I. rész. Az alap- és bővített egyszerű mondat. (A Kékkönyvtár XIV. füzet.) Ára 1 ft 60 kr.

Képek a hazai történelemből. Gyermekek számára szerkesztő Tanczos János. Ára 50 kr.

Kolozsvári Album. Szerkesztik b. Bánffy Dezső, Deák Farkas, Réthi Lajos. Ára 2 ft o. é.